

perifèric poesia

- 1 *La Mordassa*. Manel Garcia Grau
- 2 *Terra cansada*. Jordi Pàmias
- 3 *L'amarga puresa del do*. Rafael Català
- 4 *51 Tisanes*. Ana Hatherly
- 5 *Ciutats del vers*. Vicenç Llorca
- 6 *El cigne cec*. Josep Maria Sala-Valldaura
- 7 *La dansa de les hores*. Antoni Ferrer
- 8 *Al ras*. Lluís Calvo
- 9 *L'arc de la mirada*. Antoni Defez
- 10 *La plaça salvatge (1983)*. Tomas Tranströmer

La present edició ha sigut traduïda amb una ajuda de la Conselleria de Cultura, Educació i Esport de la Generalitat Valenciana.

1a edició, març, 2008

Col·lecció dirigida per Ramon Guillem

© Dels poemes,
Tomas Tranströmer, (traducció de
Carolina Moreno Tena)

© Del pròleg,
Xulio Ricardo Trigo

© D'aquesta edició,
Perifèric Edicions
C. Sèquia de Montcada, 13
46470 Catarroja (València)
Tel. 609 426 131
e-mail: periferic@periferic.com

Disseny col·lecció: El gos pigall, SL.

Maquetació: José María de Gracia

Impressió: Romanyà-Valls

ISBN: 978-84-????????????

Dipòsit legal: B-????????????-2008

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda, emmagatzemada o transmesa, de cap manera ni per cap mitjà, sense l'autorització prèvia i escrita de l'editor, tret de les citacions en revistes, diaris o llibres si se n'esmenta la procedència.

La plaça salvatge

Tomas Tranströmer

(traducció de Carolina Moreno Tena)

T

poesia

I

Kort paus i orgelkonserten

Orgeln slutar att spela och det blir dödstyst i
[kyrkan
men bara ett par sekunder.

Så tränger det svaga brummandet igenom från
trafiken därute, den större orgeln.

Ja vi är omslutna av trafikens mumlande som
[vandrar
runt längs domkyrkans väggar.

Dar glider yttervärlden som en genomskinlig
[film
och med kämpande skuggor i pianissimo.

Som om den ingick bland ljuden från gatan
[hör jag en

av mina pulsar slå i tystnden,
jag hör mitt blod kretsä, kaskaden som göm
[mer sig
inne i mig, som jag går omkring med,

och lika nära som mitt blod och lika långt
[borta som

ett minne från fyraårsåldern
hör jag långtradaren som går förbi och får de
[sex-
hundraårigä murarna att darra.

Breu pausa durant el concert d'orgue

L'orgue deixa de sonar i es fa un silenci sepul-
[cral a l'església
però només uns segons.
Aleshores el tènue bronzir del trànsit penetra
[des de
fora, el gran orgue.

Ens trobem encerclats pel murmuri del trànsit
[que fa la volta
als murs de la catedral.
El món exterior hi llisca com un film transpa-
[rent i amb
un combat d'ombres en pianissimo.

Com si fos un soroll més del carrer sento el
[batec d'un dels
meus pols en el silenci,
sento els giravolts de la sang, la cascada que
[s'amaga
dins meu, i que m'acompanya arreu,

i tan proper com la meva sang i tan llunyà
[com un
record de quan tenia quatre anys
sento el camió de gran tonatge que passa i fa
[tremolar
els murs siscentenaris.

Här är så olikt en modersfamn som någonting
[kan
bli, ändå är jag, ett barn just nu
som hör de vuxna prata långt borta, vinnar-
[nas och
förlorarnas röster flyter ihop.

På de blå bänkarna sitter en gles församling.
[Och
pelarna reser sig som underliga träd:
inga rötter (bara det gemensamma golvet)
[och ingen
krona (bara det gemensamma taket).

Jag återupplever en dröm. Att jag står på en
[kyrko-
gård ensam. Överallt lyser ljung
så långt ögat når. Vem väntar jag på? En van.
[Varför
kommer han inte? Han är redan här.

Sakta skruvar döden upp ljuset underifrån,
[från mar-
ken. Heden lyser allt starkare lila –
nej i en fårg som ingen sett... tills morgonens
[bleka
ljus viner in genom ögonlocken

Res no pot ser més diferent dels braços de la
[mare
i tanmateix, ara sóc un nen
que de lluny sent com els grans parlen, les
[veus dels
guanyadors i dels perdedors es confonen.

Una congregació dispersa ocupa els bancs
[blaus. I les
columnes s'alcen com arbres estranys:
sense arrels (només el terra de tots) i sense
capçada (només el sostre de tots).

Revisc un somni. Em trobo en un cementiri i
[estic
tot sol. El bruc resplandeix arreu
fins que es perd de vista. Qui espero? Un
[amic. Per què
no arriba? Perquè ja és aquí.

Lentament la mort apuja la llum des de sota,
[des del terra.
La landa brilla amb un lila més i més intens –
no, d'un color mai vist... fins que la claror
[pàl·lida del matí
travessa xiulant la parpella

och jag vaknar till det där orubbliga KANSKE
[som
bar mig genom den vacklande världen.
Och varje abstrakt bild av världen är lika
[omöjlig som
ritningen till en storm.

Hemma stod allvetande Encyklopedin, en
[meter i
bokhyllan, jag lärde mig läsa i den.
Men varje människa får sin egen encyklopedi
[skriven,
den växer fram i varje själ,

den skrivs från födelsen och framåt, de hun-
[dratusen-
tals sidorna står pressade mot varann
och ändå med luft emellan! som de dallrande
[löven i
en skog. Motsägelsernas bok.

Det som står där ändras varje stund, bilderna
[retu-
scherar sig själva, orden flimrar.
En svallvåg rullar genom hela texten, den
[följs av
nästa svallvåg, och nästa...

i jo em desperto amb aquest POTSER immuta-
[ble que
em porta per aquest món dubitatiu.
I cada imatge abstracta del món és tan impos-
[sible com
el dibuix d'una tempesta.

A casa hi ha l'Enciclopèdia omniscient, tot un
[metre de
prestatgeria, hi vaig aprendre a llegir.
Però tots tenim la nostra enciclopèdia escrita,
creix dins de cada ànima,

s'escriu des del naixement, centenars de mi-
[lers de pàgines
premudes les unes contra les altres
i tanmateix, encara hi cap aire! Com fulles tre-
[moloses
al bosc. El llibre de les contradiccions.

El que hi diu canvia a cada moment, les imat-
[ges es retoquen
elles mateixes, les paraules s'agombolen.
Una onada travessa rodolant el text, seguida
[d'una altra
onada, i una altra...

Från mars -79

Trött på alla som kommer med ord, ord men
[inget språk

for jag till den snötäckta ön.

Det vilda har inga ord.

De oskrivna sidorna breder ut sig åt alla håll!

Jag stöter på spåren av rådjursklövar i snön.

Språk men inga ord.

Del març del 79

Cansat de tothom que em ve amb paraules,
[paraules però cap llenguatge
vaig marxar a l'illa coberta de neu.
El salvatge no té paraules.
Les pàgines en blanc s'estenen en totes direc-
[cions!
Ensopego amb petjades de cabirol en la neu.
Llenguatge però cap paraula.

Minnena ser mig

En junimorgon då det ar för tidigt
att vakna men för sent att somna om.

Jag måste ut i grönskan som är fullsatt
av minnen, och de följer mig med blicken.

De syns inte, de smälter helt ihop
med bakgrunden, perfekta kameleonter.

De är så nära att jag hör dem andas
fast fågelsången är bedövande.

Els records em veuen

Un matí de juny massa aviat per despertar-se
però massa tard per tornar-se a dormir.

He de sortir a la verdor atapeïda
de records, i em segueixen amb la mirada.

No es veuen, es fonen per complet
amb el rerefons, camaleons perfectes.

Són tan a prop que els sento respirar
malgrat que el cant dels ocells és eixordador.